

1/48 SCALE PLASTIC KIT

ProfiPACK
edition

#8227

ÚVODEM

Není mnoho letounů druhé světové války, o kterých by bylo možno hovořit tak jednoznačně, pokud jde o poměr vítězství a porážek, jako o Hellcatu. Prostřední z rodiny Grummanových koček se od zaběhnutých způsobů života odlišoval již od počátku. Úspěchy staršího bratra Wildcatu, který v roce 1942 nesl na svých bedrech převážnou tíhu letecké války v Pacifiku, vedlo US Navy k rozhodnutí dát Grummanu volné ruce k samostatnému vývoji nového stíhacího letounu. Ten měl v případě potřeby nahradit rodící se projekt F4U Corsair, pokud by se jeho koncepce neosvědčila. Konstrukteři Grummanu se pustili do vývoje letounu, který měl být nepřiliš náročný na výrobu, výkonný a snadno použitelný jako palubní stíhačka.

30. června 1941, v den kdy byla zadána sériová výroba Corsairů, podepsala Navy objednávku na dva prototypy XF6F-1. Hvězda pacifického nebe začala vycházet. Původní předpoklad uvažoval pouze o inovacích osvědčeného typu F4F Wildcat, ve kterých mělo dominovat zabudování silnějšího motoru. Avšak v konstrukčních kancelářích Grummanu brzy začal vznikat zcela nový letoun. US Navy již také měla dostatek bojových zkušeností, aby mohlo být výrazně přihlédnuto k požadavkům pilotů. Nový typ, o 60 % těžší než Wildcat, měl silnější výzbroj, motor, pancéřování, větší palivové nádrže a celkově robustnější konstrukci. První prototyp vzlétl 26. června 1942 a již 16. ledna 1943 byla letouny F6F vyzbrojena první bojová jednotka – VF-9, operující z paluby letadlové lodi USS Essex.

Nový letoun dostal pojmenování „Hellcat“. Více než příznačné jméno neznámá jen kočku odnášející do pekla své nepřátele; byla to hříčka se slovy na druhou – Hellcat ve slangu ostřílených hochů amerického západu znamená „hospodský rváč“. A takového Navy potřebovala – silný letoun s tvrdými pěstmi, který by leccos vydržel a ve rvačce tak snadno neztratil dech... Linie Hellcatu z něj netvoří nejelegantnější letoun své doby. Vždyť byl více než dvakrát těžší, než jeho hlavní protivník – Mitsubishi A6M Zero. Ale o eleganci jistě v efektivnosti vzdušného boje a potenciálu pro přežití pilota až tak nejde. Hellcat byl především rváčem šitým na míru potřebám pilotů a specifice válčiště, pro které byl určen. První variantu F6F-3 brzy doplnila F6F-5 se změnami v překrytu kabiny, krytů motoru, závěsníky pum a přídatných nádrží.

První vzdušný střet s nepřítelem přišel 1. září 1943, kdy se pod dávkami půlpalcových kulometů dvou Hellcatů k zemi zřítily Emily. Svou převahu nad japonskými stíhačkami ukázali piloti Hellcatů více než ukázkově 16. února 1944, kdy v oblasti Truku sestřelili více než 100 japonských letounů a dalších 150 zničili na zemi – a to při vlastní ztrátě čtyř strojů. Jen o pět dní později v oblasti Tarian zničili pacifičtí rváči ve vzduchu i na zemi dalších více než 160 letounů protivníka. Velmi časté mohutné střety v období bitvy o Filipínské moře vyvrcholily 19. června 1944 pověstným „lovem mariánských krocánů“, kdy piloti Hellcatů zničili více než 350 letounů protivníka. Další „lov na krocany“ se uskutečnil ve dnech 12. – 14. října 1944 nad oblastí Formosy – během tří dnů nárokovali piloti Hellcatů přes 300 vzdušných vítězství při ztrátě 27 vlastních strojů.

Když v říjnu 1944 Japonci začali stupňovat své noční útoky, přišla potřeba nasazení nočních stíhačů. Letouny P-61 od USAAF, které by mohly pomoci, byly příliš vzdálené. Proto byly urychleně nasazeny noční stíhací varianty Hellcatu, označované jako F6F-5N a F6F-3N se zabudovaným radarem. Nová role pro Hellcaty přišla koncem podzimu 1944 při zvýšeném nasazení kamikadze, kdy museli jejich piloti zastavovat neobvykle útočící protivníky, kteří se zcela vyhýbali střetům ve stíhacích soubojích. K dalším velkým bojům, tentokrát již v oblasti japonských ostrovů, docházelo po celou první polovinu roku 1945.

Ačkoliv byl Hellcat koncem války postupně nahrazován svým soupeřem F4U Corsair, v bojové službě vydržel až do konce války. Pod názvem Hellcat Mk.I a II sloužilo několik set těchto strojů také u Royal Navy, zejména v Atlantiku při ochraně konvojů a také na Dálném východě.

Podle statistik bylo vyrobeno 12275 Hellcatů všech verzí. Při ztrátách 270 vlastních strojů dosáhli jejich piloti 5156 sestřelů. To je více než polovina všech vzdušných vítězství USN a USMC. Z Hellcatu se tak za necelé dva roky bojové služby stal nejúspěšnější palubní letoun Pacifiku. Mohutný, na první pohled neforemný, jakoby bez elegance, hospodský rváč - divoký, silný, nebojácný pořez, který se třikrát otočil a byl schopný vybilít celý saloon. Takový byl Hellcat na pacifickém nebi.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započatím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

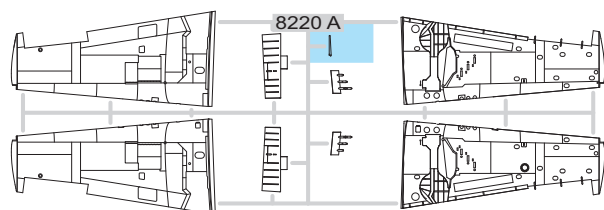
PIÈCES

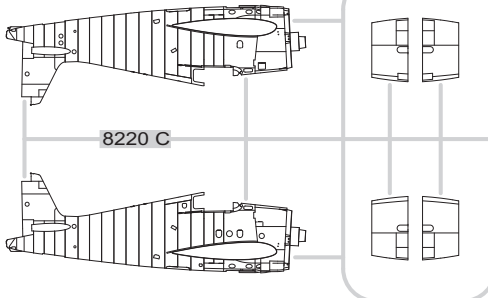
部品

PLASTIC PARTS

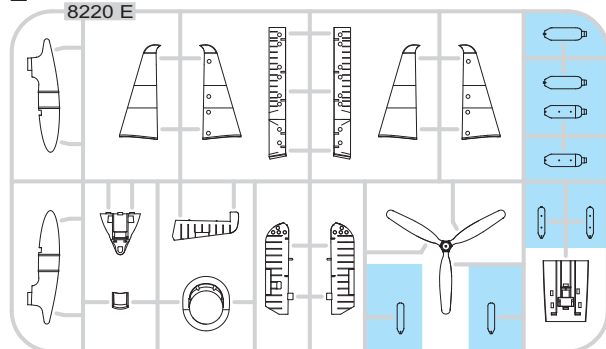
A>

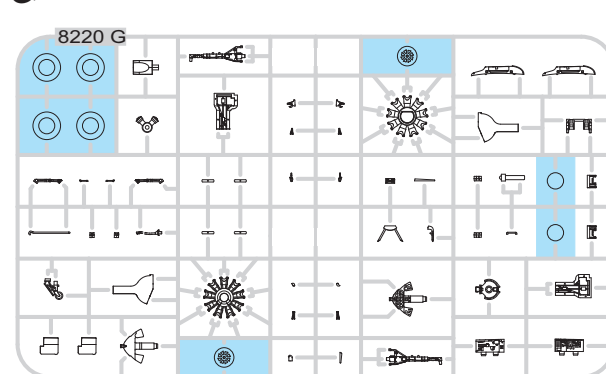
C>

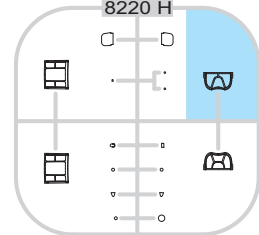
E>

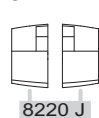
G>

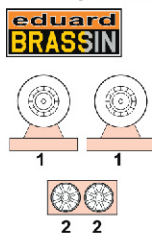
H>

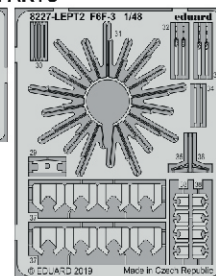
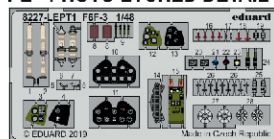
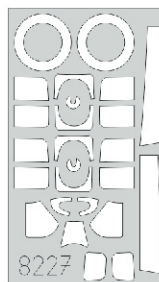
J>

RP - RESIN PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

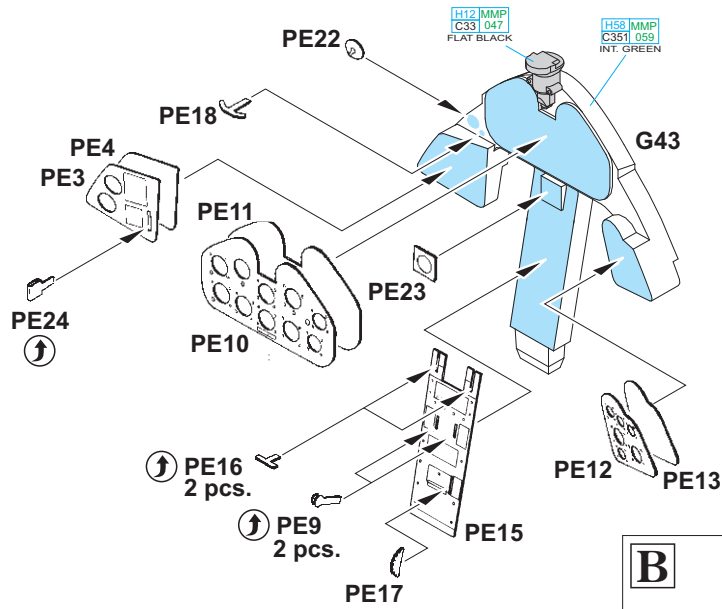
PEINTURE

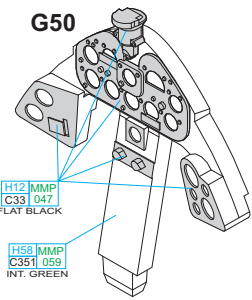
色

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H54	C365	MMP-065	NAVY BLUE
H56	C366	MMP-071	INTERMEDIATE BLUE
H58	C351	MMP-059	INTERIOR GREEN
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H90	C47		CLEAR RED
H91	C48		CLEAR YELLOW
H93	C50		CLEAR BLUE
H94	C138		CLEAR GREEN
H306	C308	MMP-118	MEDIUM GRAY

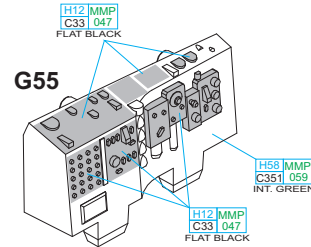
GSI Creos (GUNZE)			MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H316	C316	MMP-104	WHITE
H325	C325	MMP-063	GRAY
H327	C327	MMP-101	RED
H329	C329	MMP-041	YELLOW
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC214		MMM-001	DARK IRON
MC218		MMM-003	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM01		MMC-001	SUPER CHROME

A

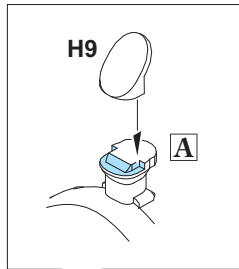
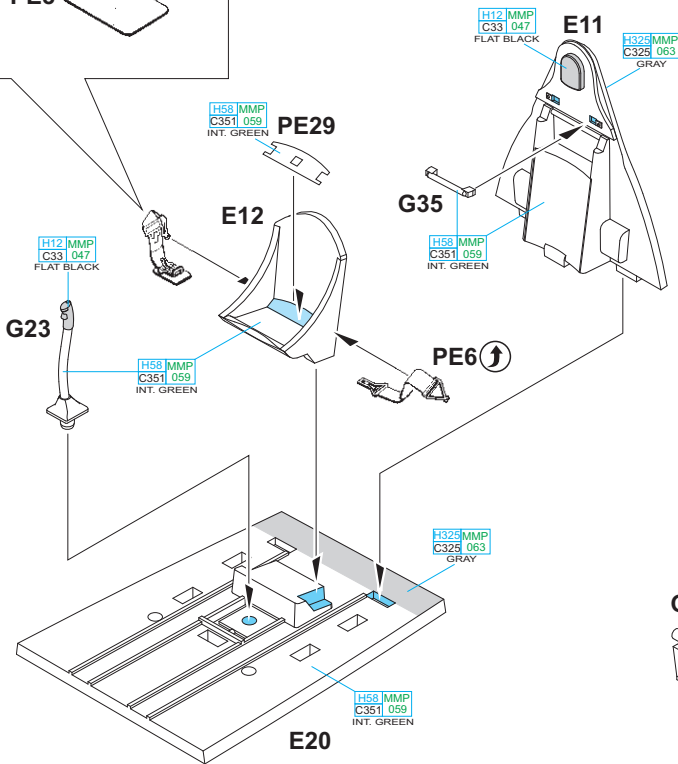
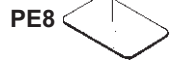
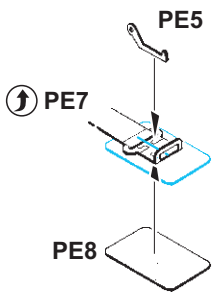
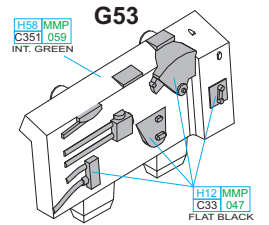
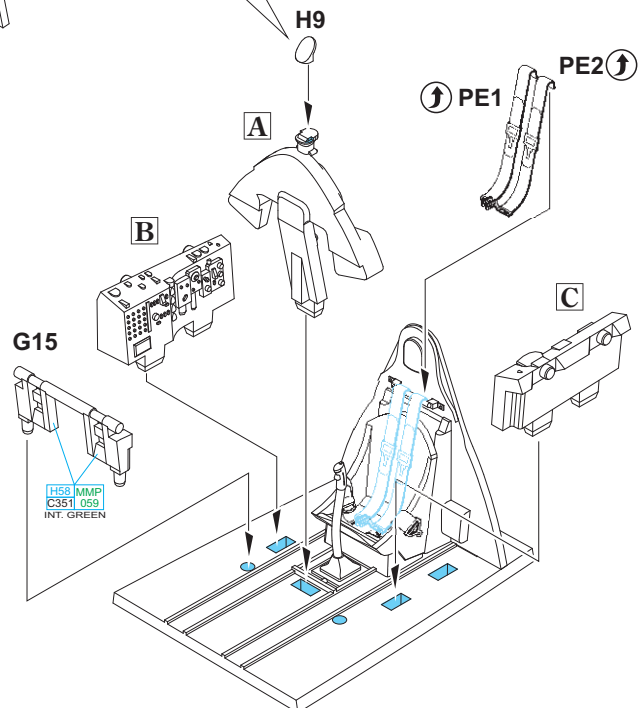
OPTIONAL: decal 39, 40, 41, 42

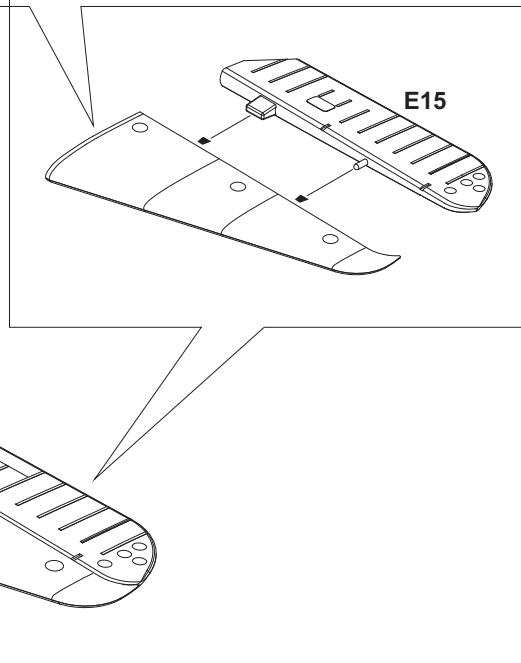
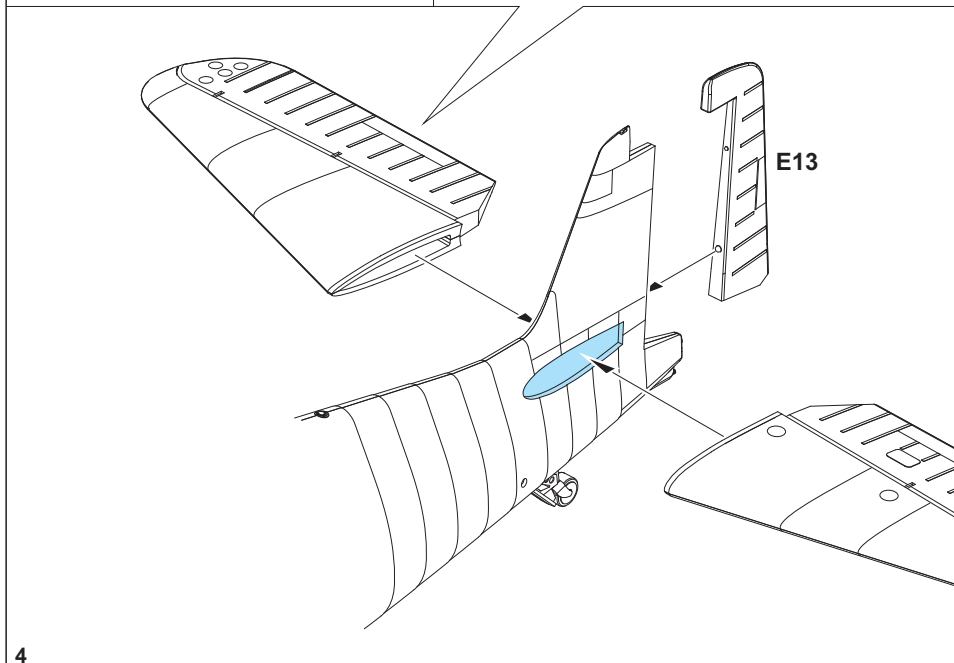
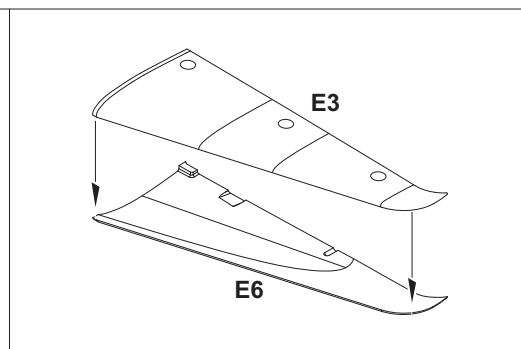
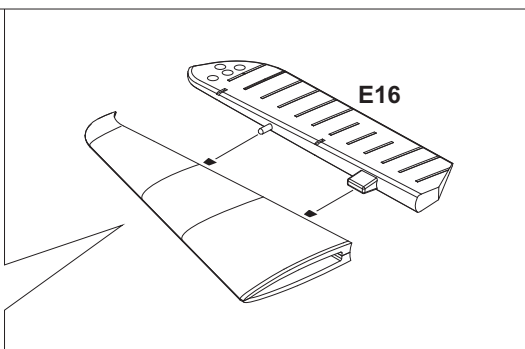
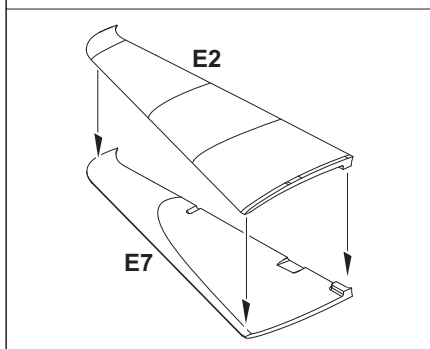
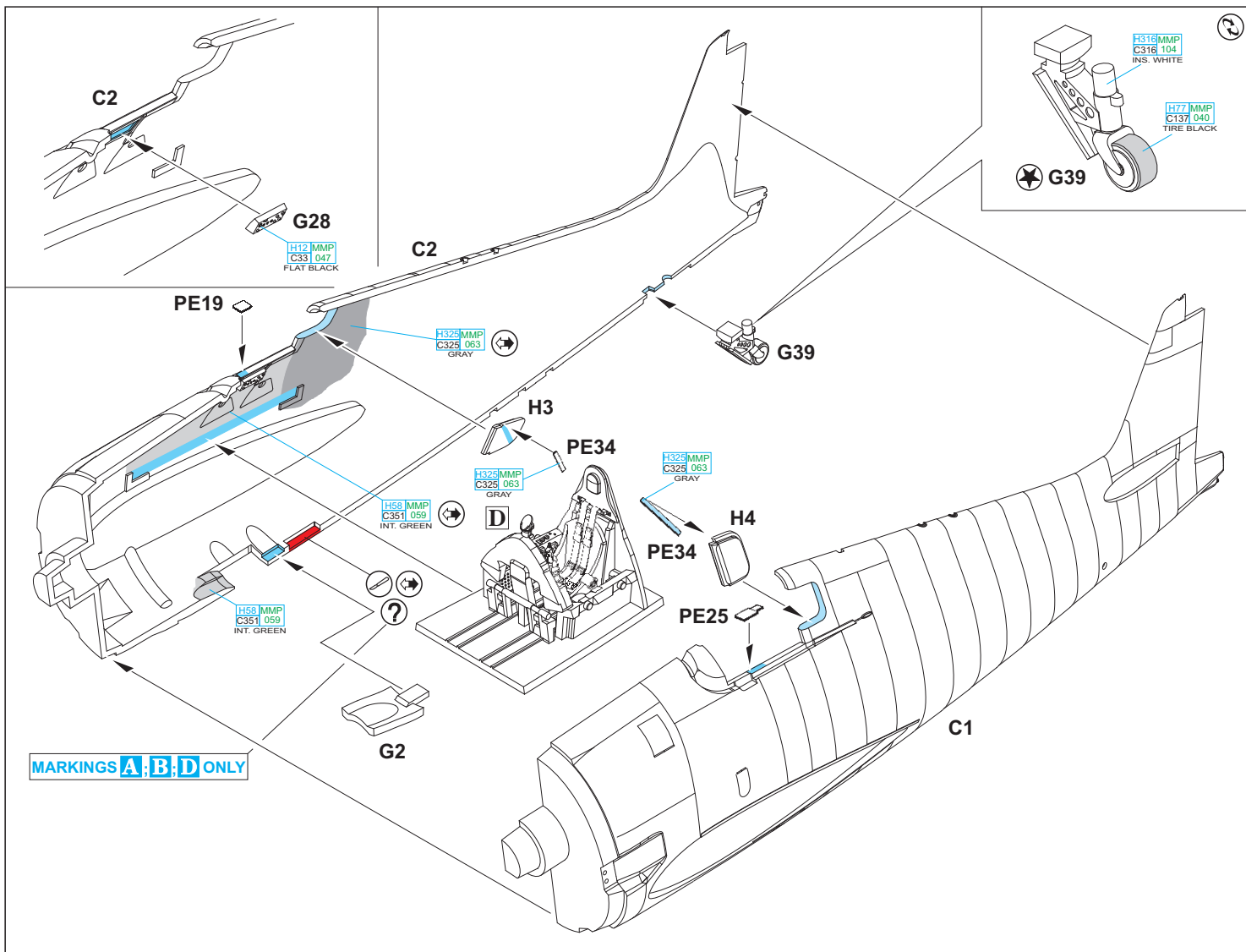
B

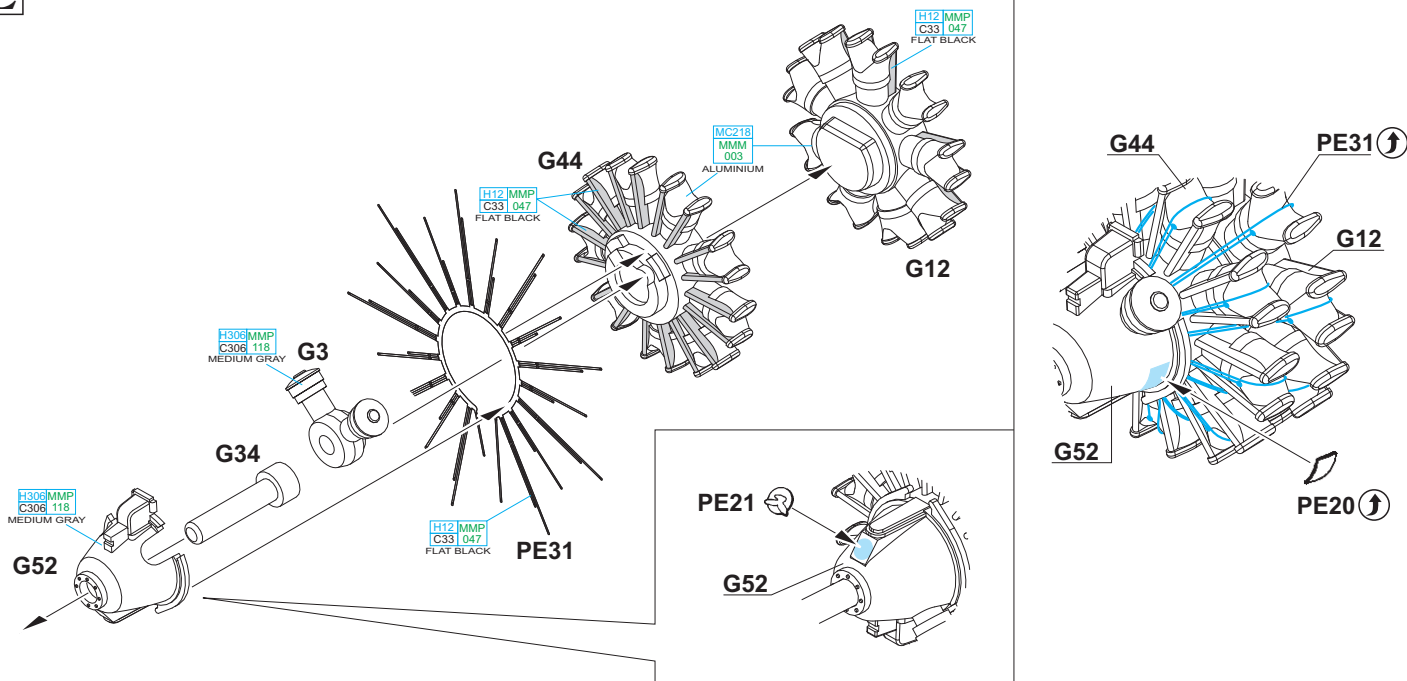
OPTIONAL: decal 43

C

OPTIONAL: decal 44

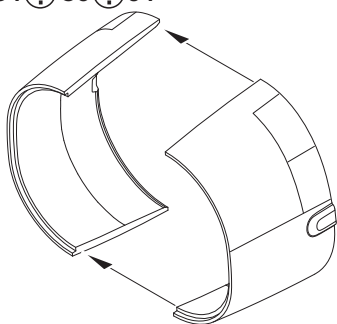
D

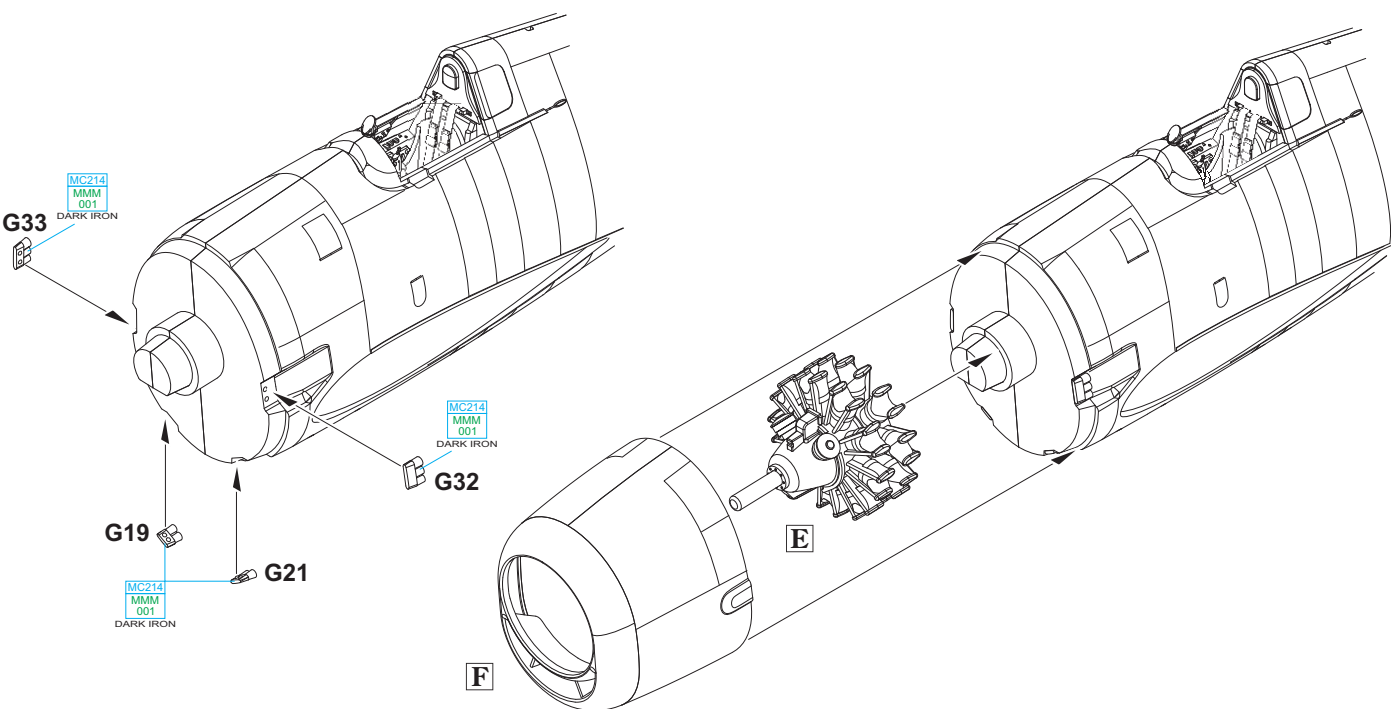
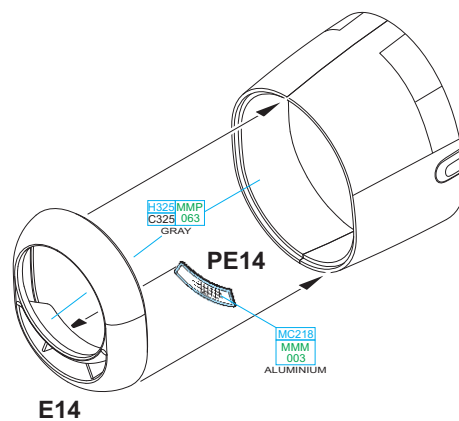
E**F**

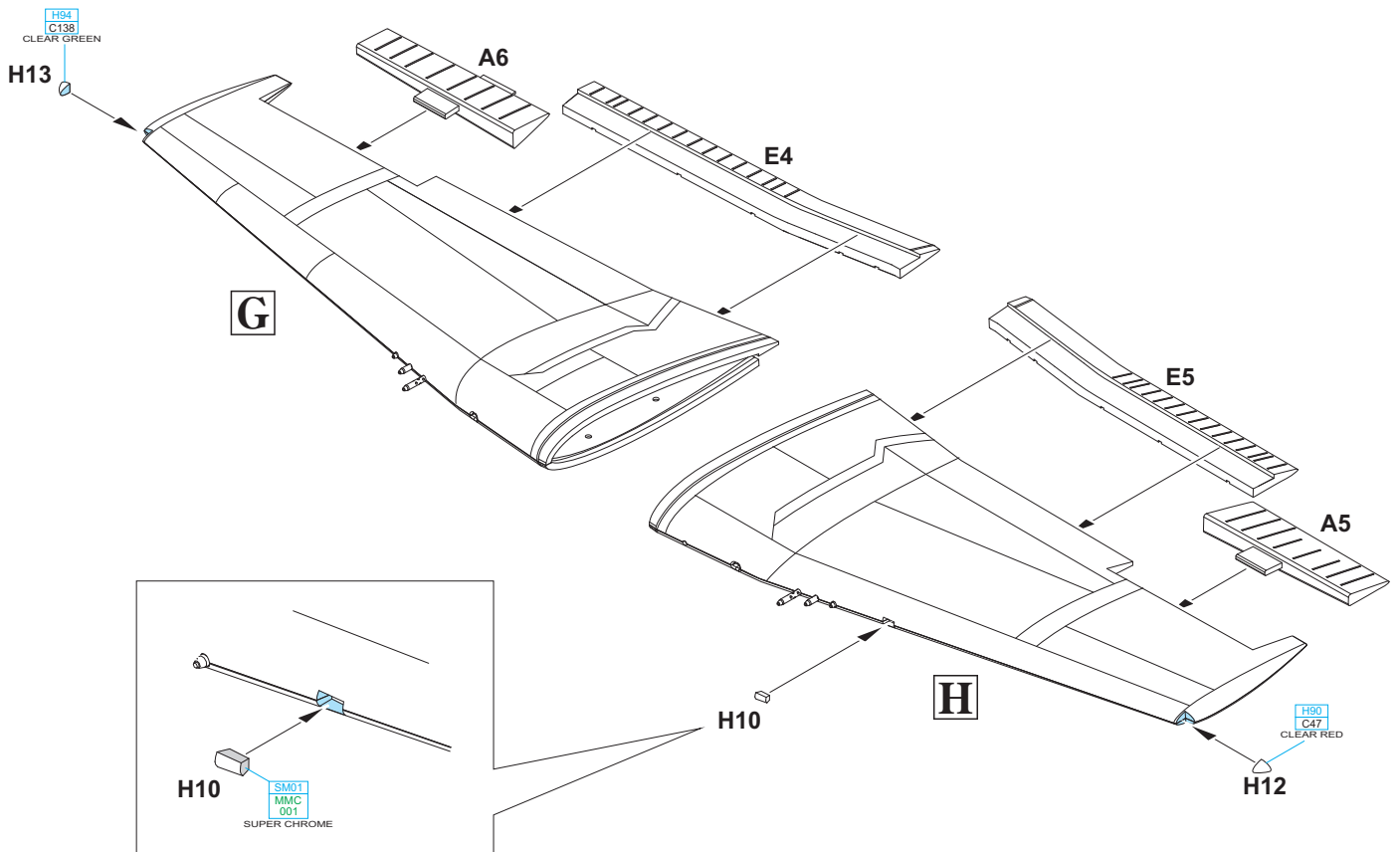
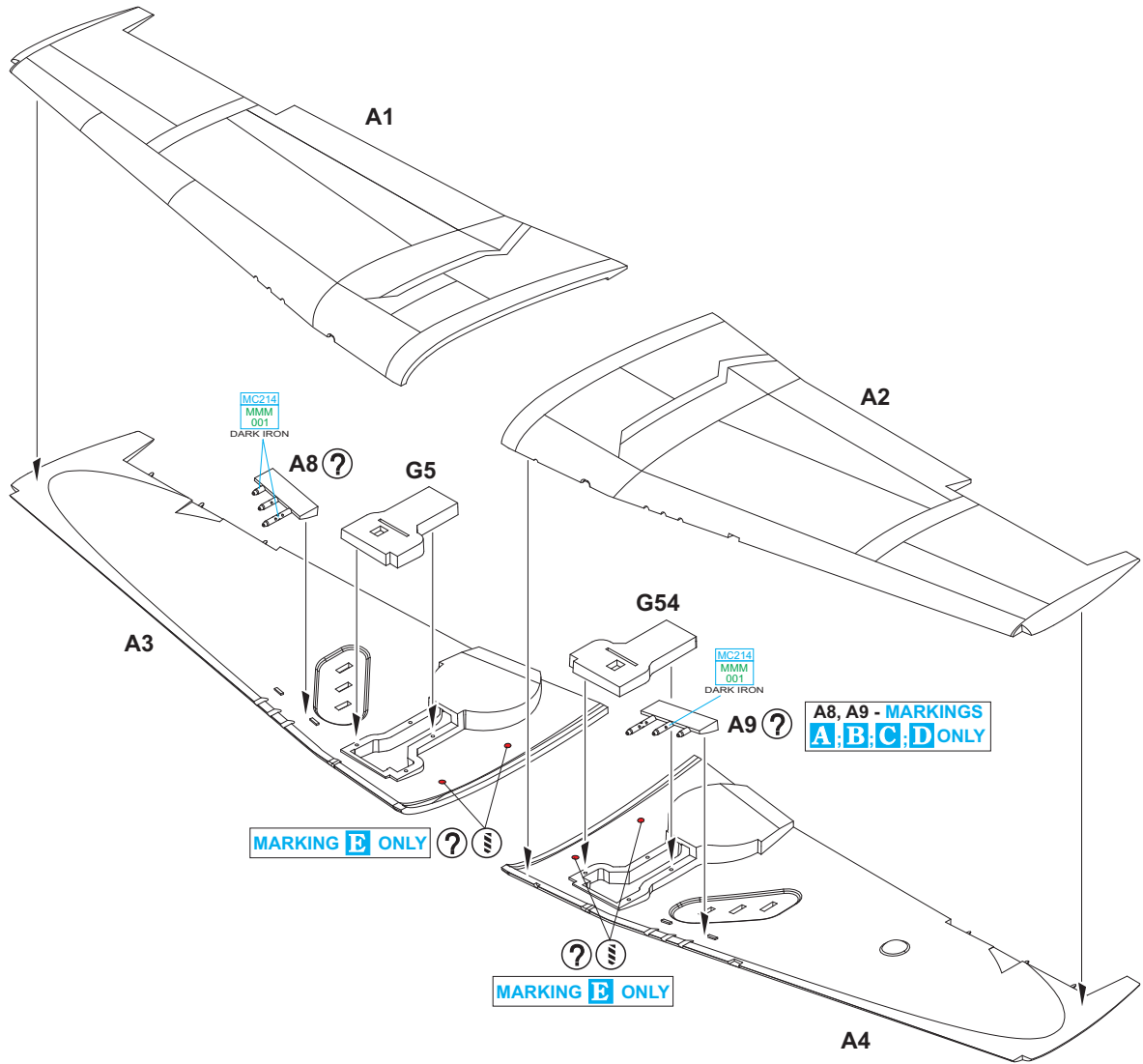
C3, C4 - MARKING A
C5, C6 - MARKINGS C; D
J3, J4 - MARKINGS B; E

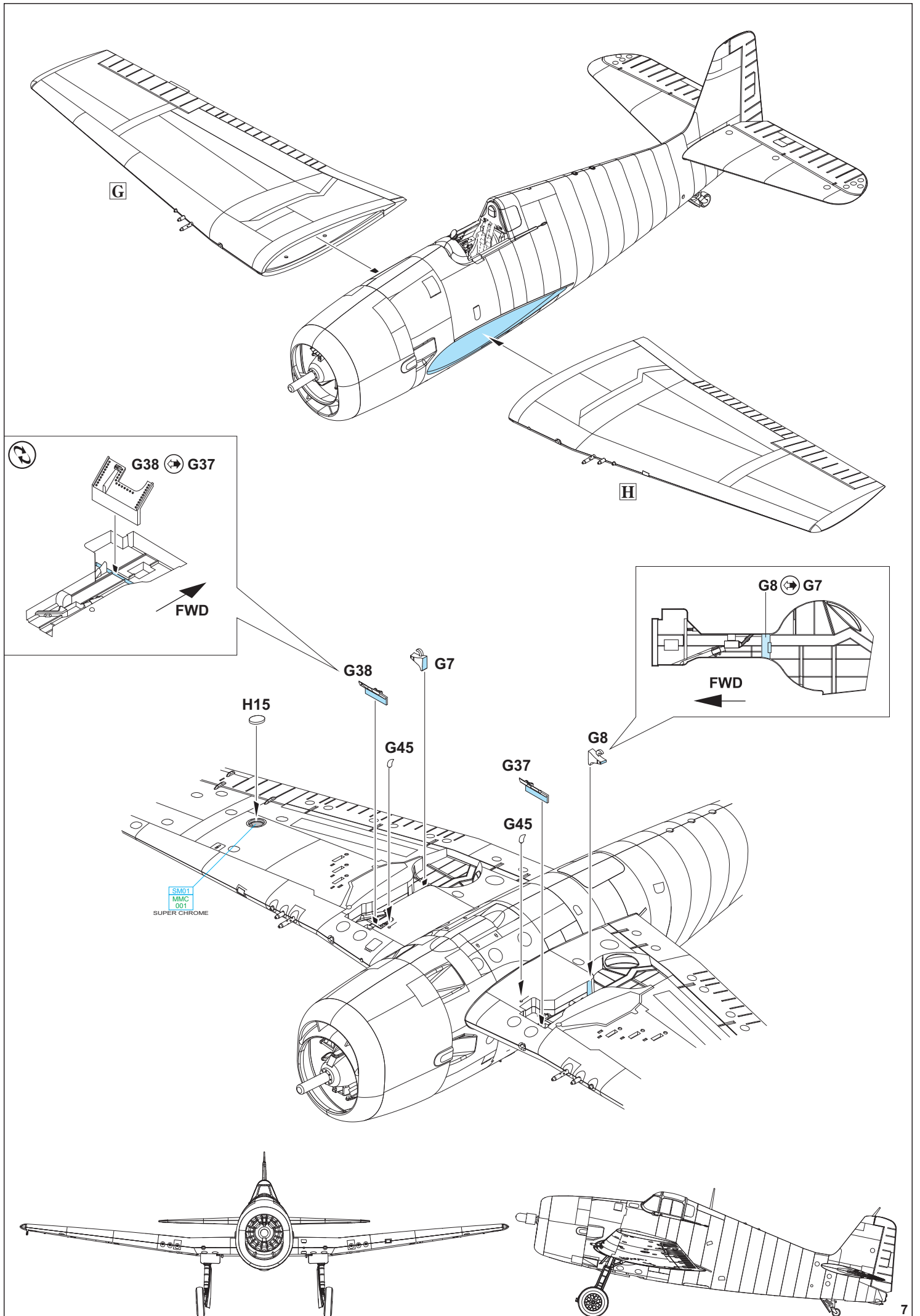
C4 ? C5 ? J4

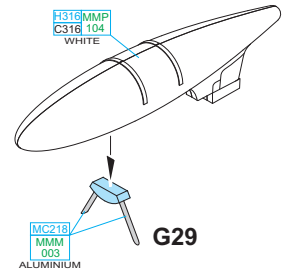
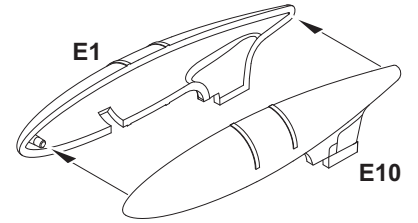
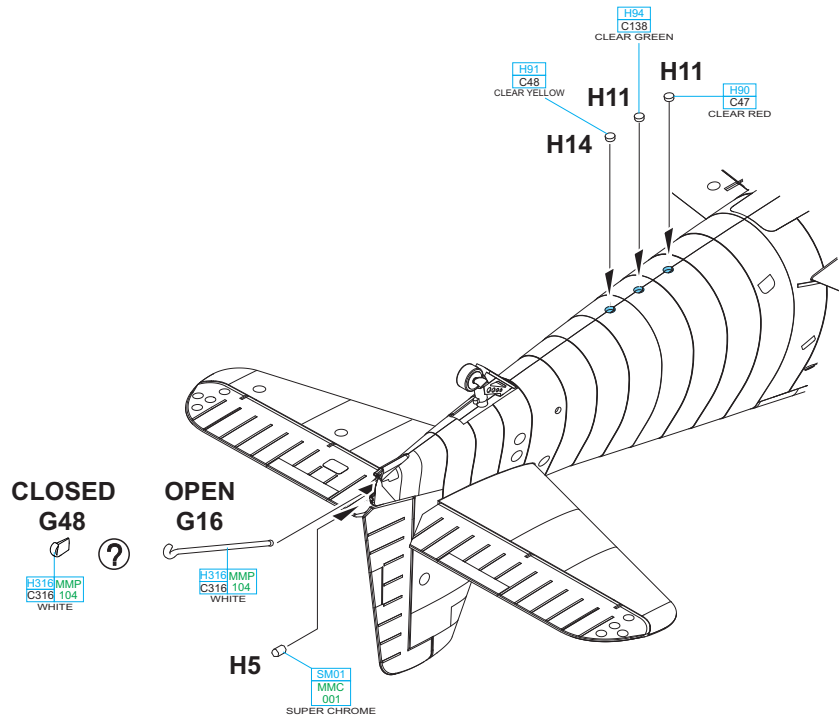
C3 ? C6 ? J3

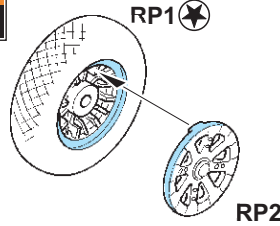

I MARKINGS **A;B;D** ONLY

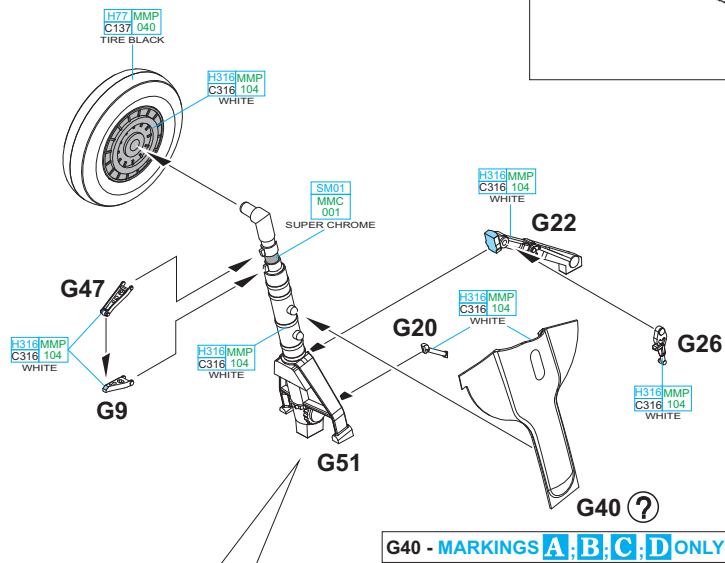

L

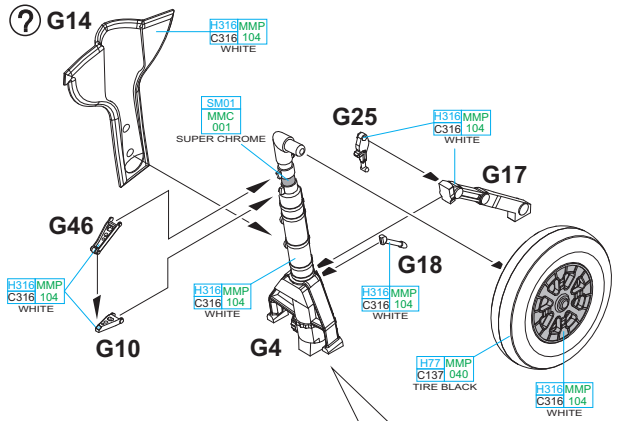
eduard
BRASSIN
2 pcs.

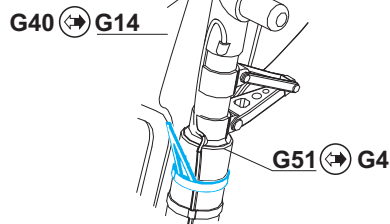
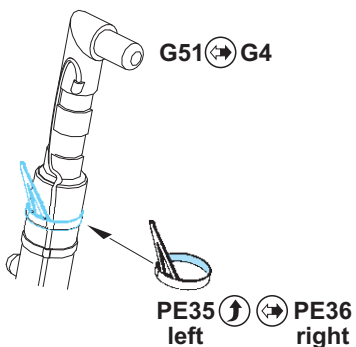
R

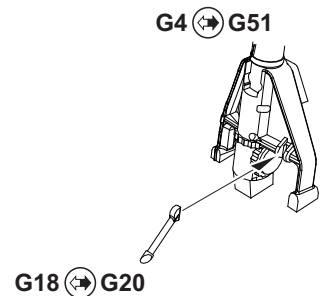
G14 - MARKINGS A;B;C;D ONLY

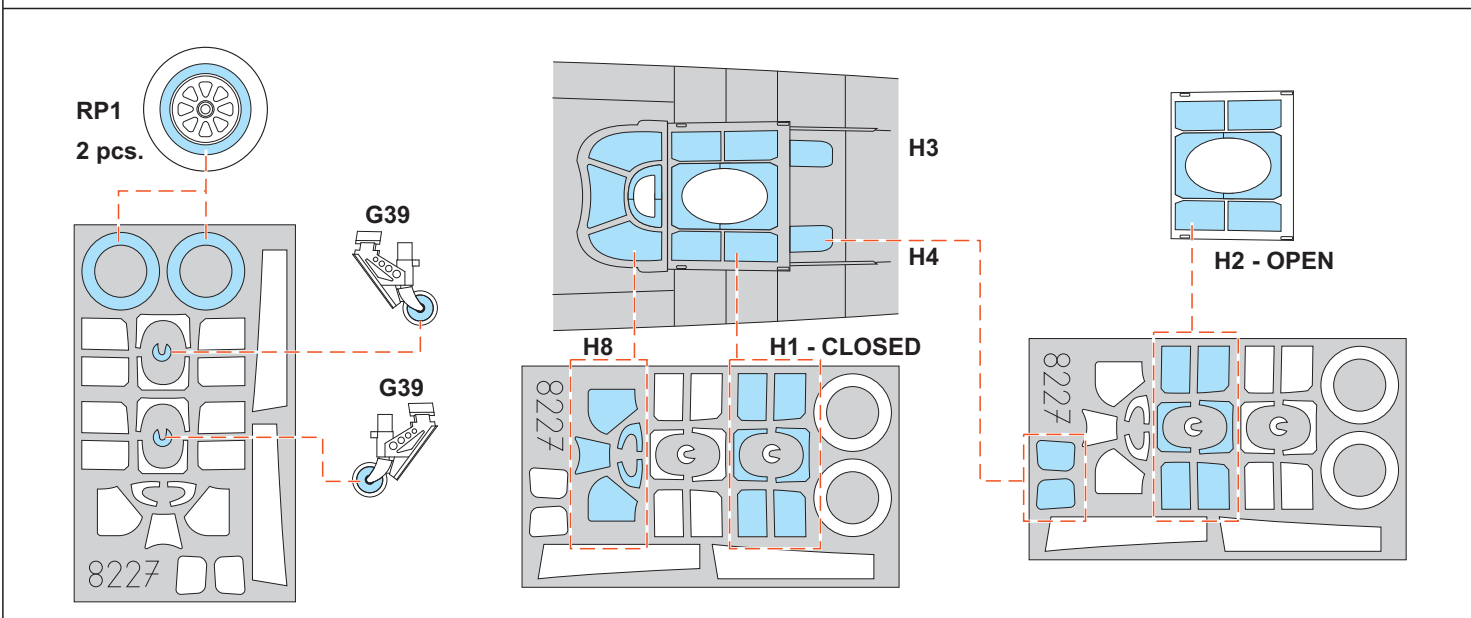
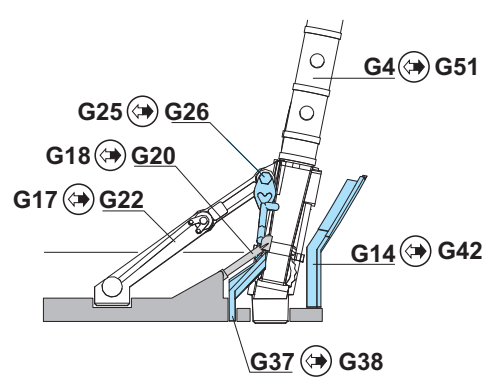
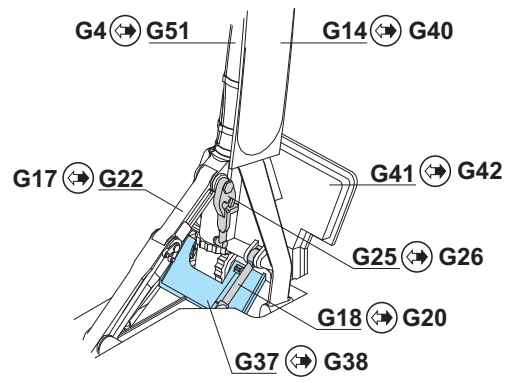
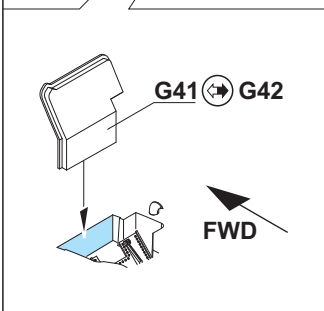
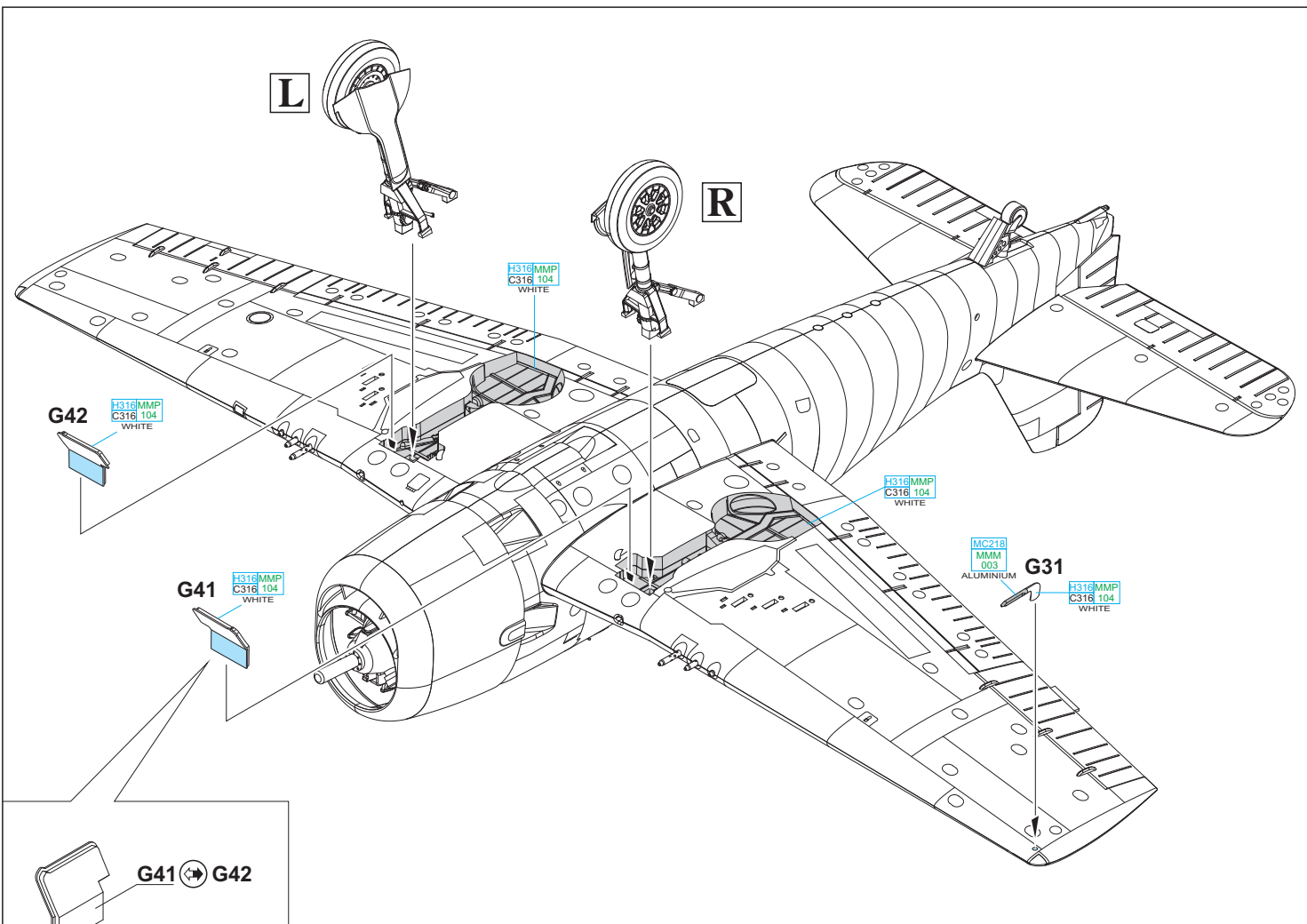

8

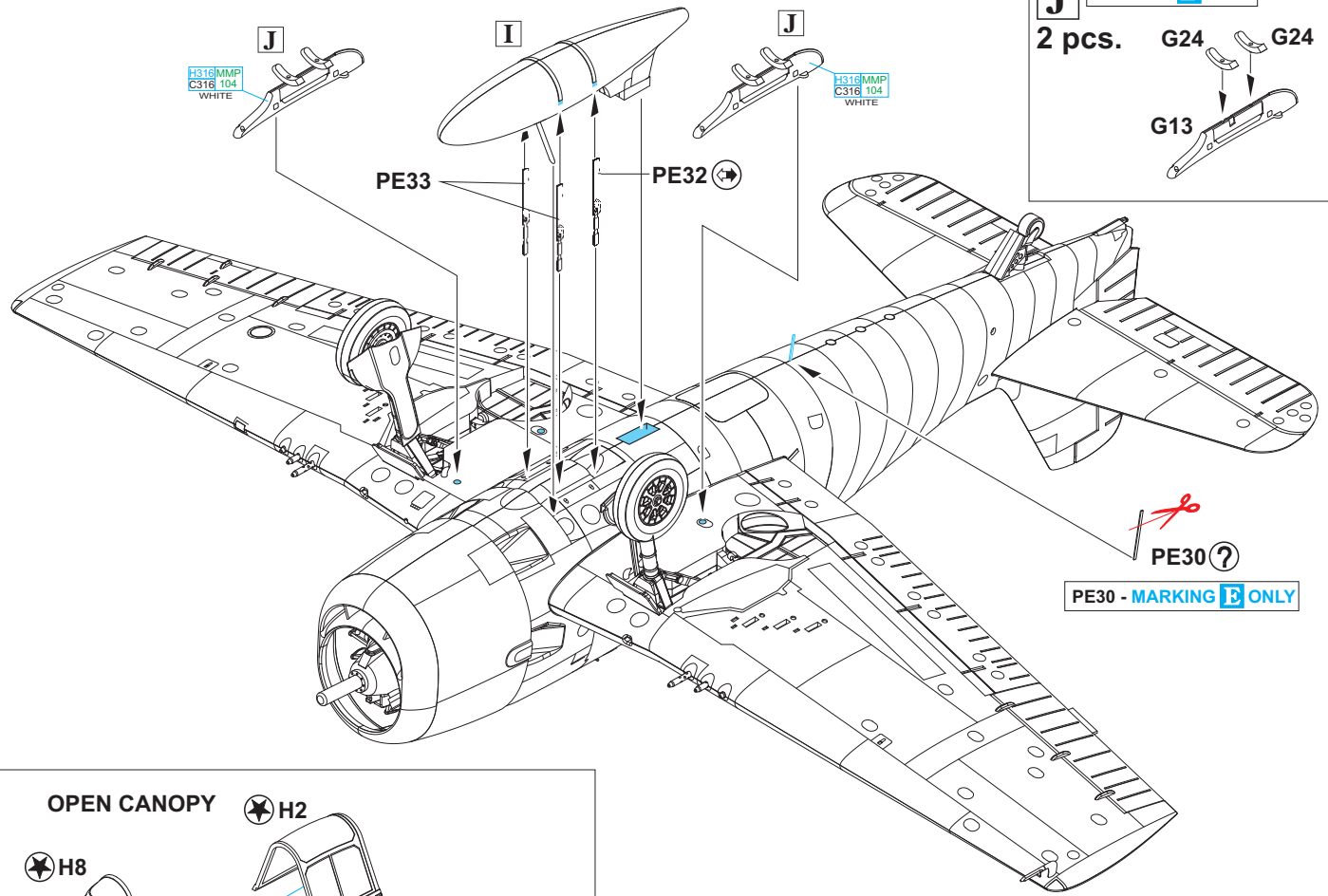

8

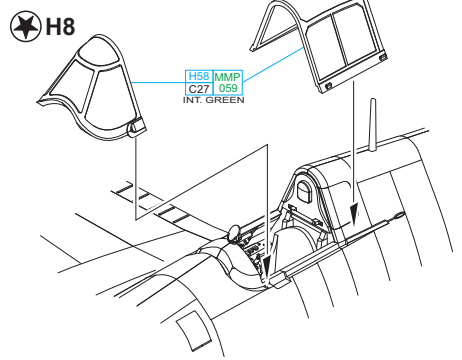

J MARKING **E** ONLY
 2 pcs. G24 G24
 G13

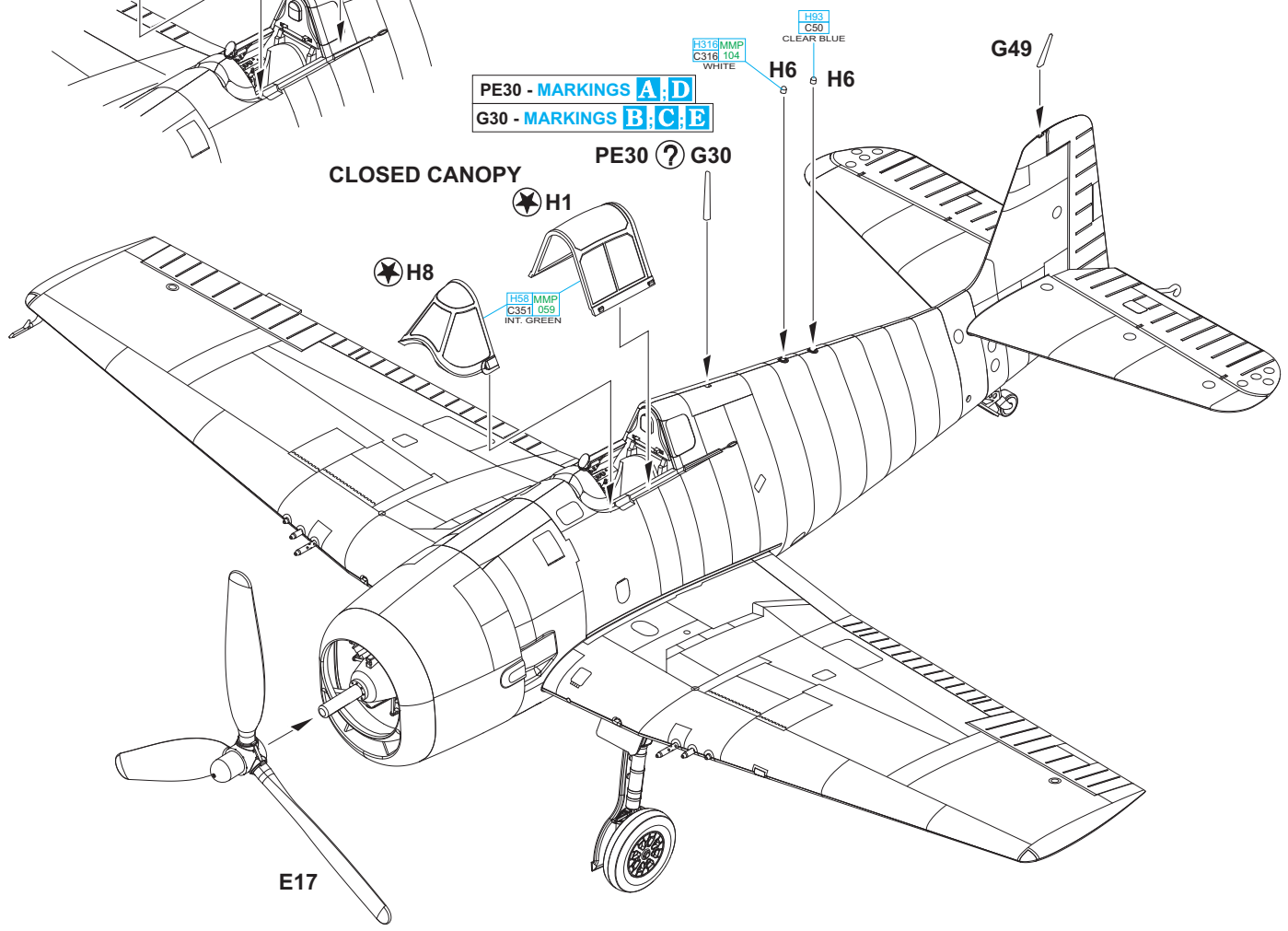

PE30 - MARKING **E** ONLY

OPEN CANOPY H2

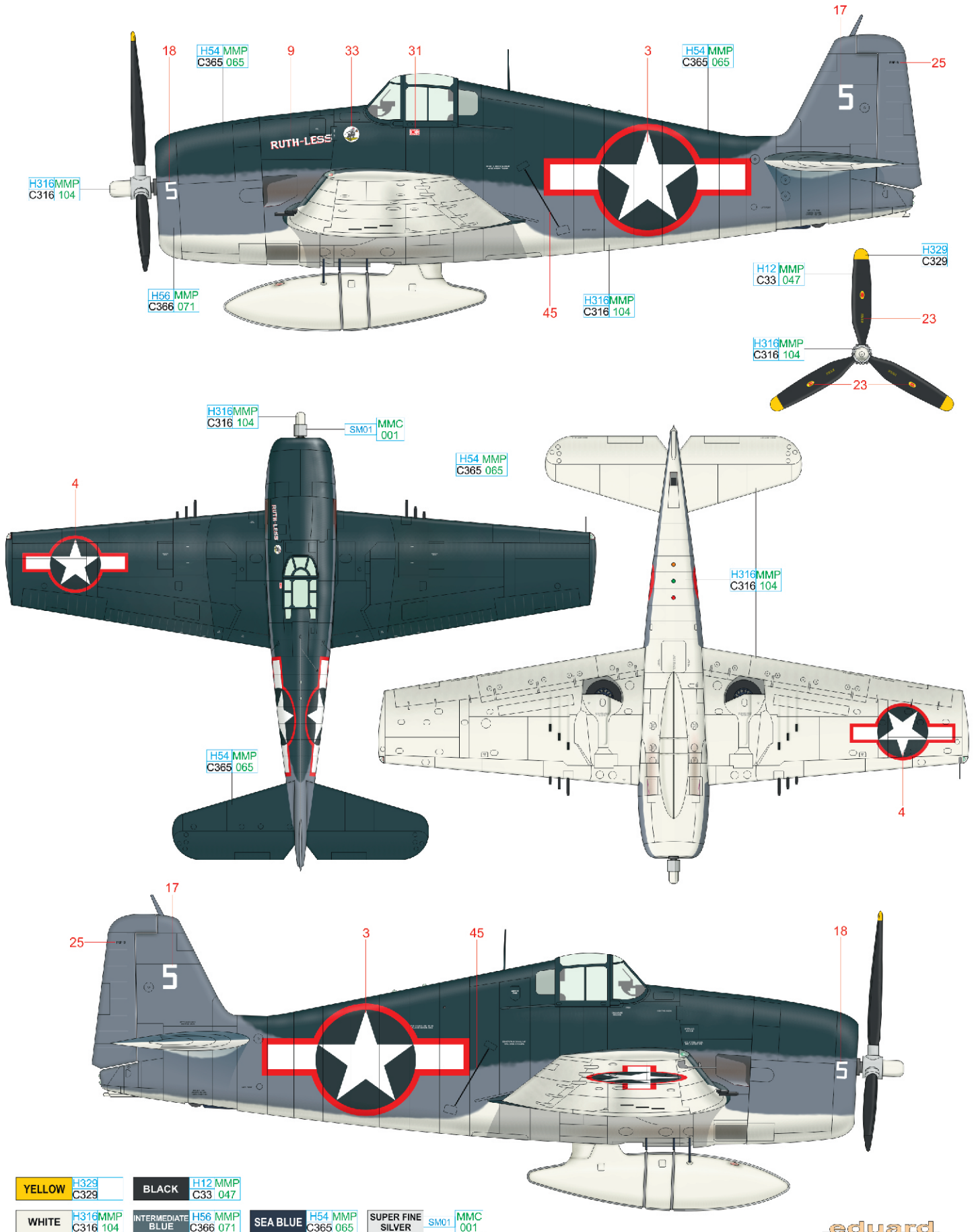
CLOSED CANOPY H1

PE30 - MARKINGS **A, D**
 G30 - MARKINGS **B, C, E**

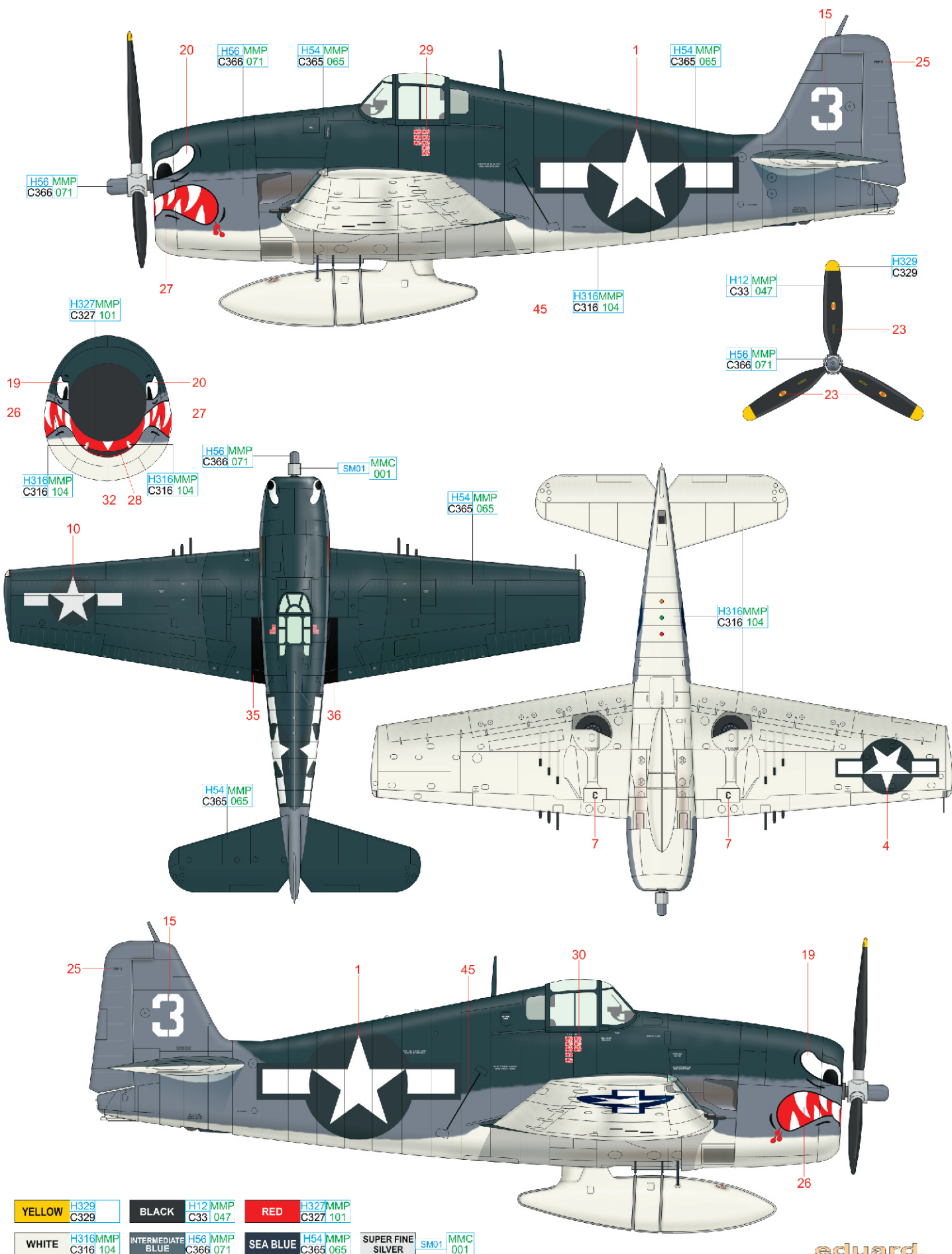
A Lt. Oscar Ivan Chenoweth, VF-38, Segi Point, ostrov New Georgia, září 1943

Oscar Chenoweth se narodil 16. července 1917 v oregonském Salem. Po studiu na střední škole nastoupil na Oregon State University, v roce 1940 studium přerušil a v říjnu 1940 vstoupil do řad námořnictva. Po absolvování stíhacího výcviku ENS Chenoweth působil jako instruktor u cvičné jednotky. V polovině roku 1943 byl odeslán k VF-38 působící v Pacifiku. Zde dosáhl svého prvního sestřelu 15. září 1943, kdy nedaleko ostrova Ballale sestřelil japonské Zero. Od ledna 1944 létal u VF-17 na Corsairech, kde dosáhl dalších 7,5 vítězství nad japonskými stroji. Od června 1944 velel squadroně střemhlavých bombardérů. V roce 1954 opustil americké námořnictvo a následně pracoval pro firmu Chance Vought. Zemřel 9. května 1968 na infarkt. Červený lem výstředních znaků byl zrušen k 14. srpnu 1943 kvůli možné záměně s japonským Hinomaru. Není fotograficky potvrzeno, že jej Chenowethův letoun měl ještě v době dosažení prvního sestřelu. Je možné, že v té době již nesl znaky s modrým lemem.

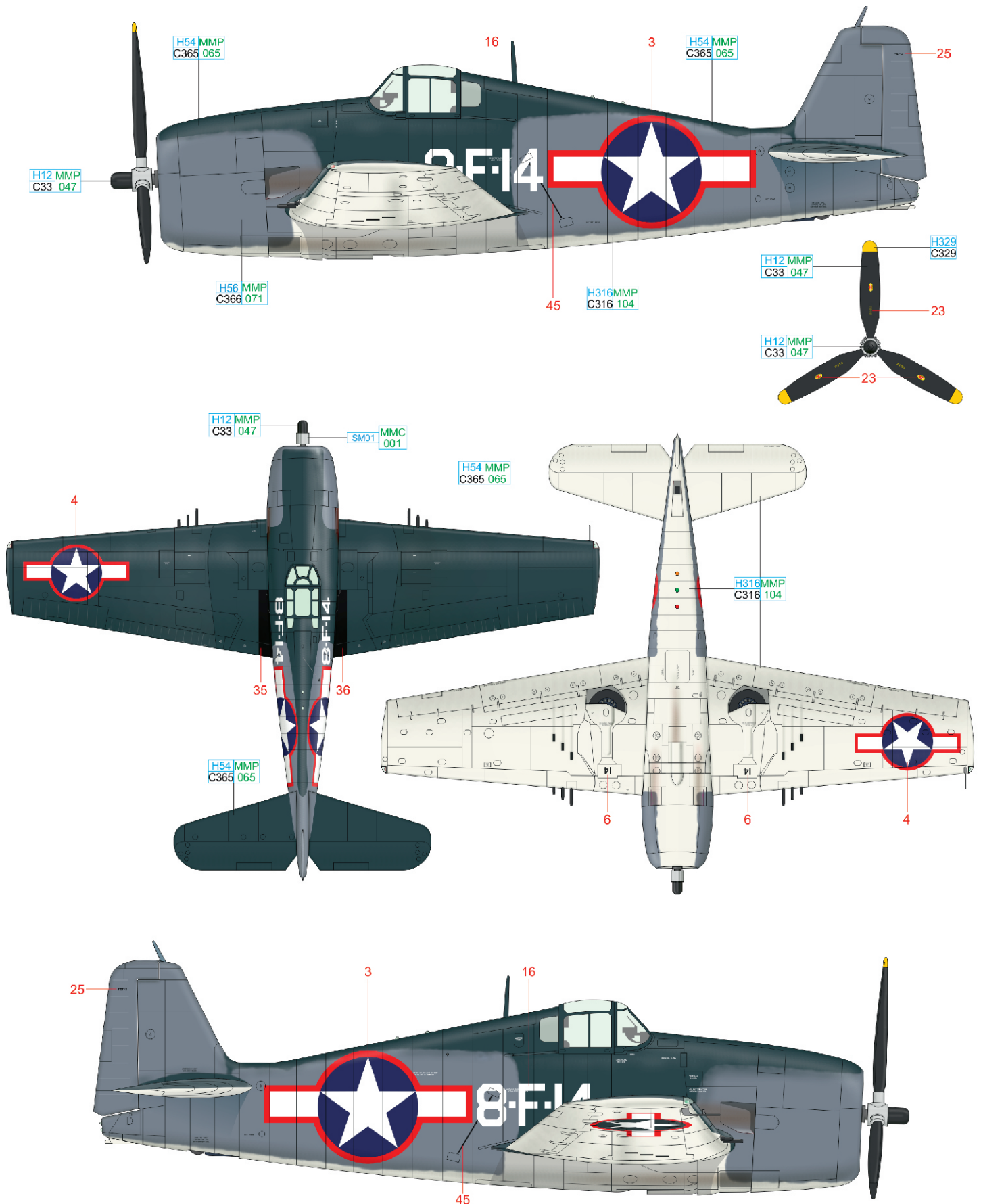
B Ens. Gordon Arthur Stanley, VF-27, USS Princeton (CVL-23), říjen 1944

Gordon Arthur Stanley, narozený 13. června 1921 v Seattlu ve státě Washington, během 2. světové války sestřelil 8 nepřátelských letadel, všechny v řadách VF-27. Tato jednotka se proslavila unikátním markingem – kočičí tlamou a očima, které na přídě všech Hellcatů jednotky namaloval Robert Burnell. Většina Hellcatů s tlamami byla zničena 24. října 1944 během bitvy o záliv Leyte. Letouny skončily na mořském dně spolu s lehkou letadlovou lodí Princeton, potopenou pumou svrženou ze střemhlavého bombardéru D4Y Suisei (Judy). VF-27 poté působila z paluby CVL-22 Independence, ovšem již bez kočičích tlamíček a očí.

C VF-8, USS Intrepid, léto 1943

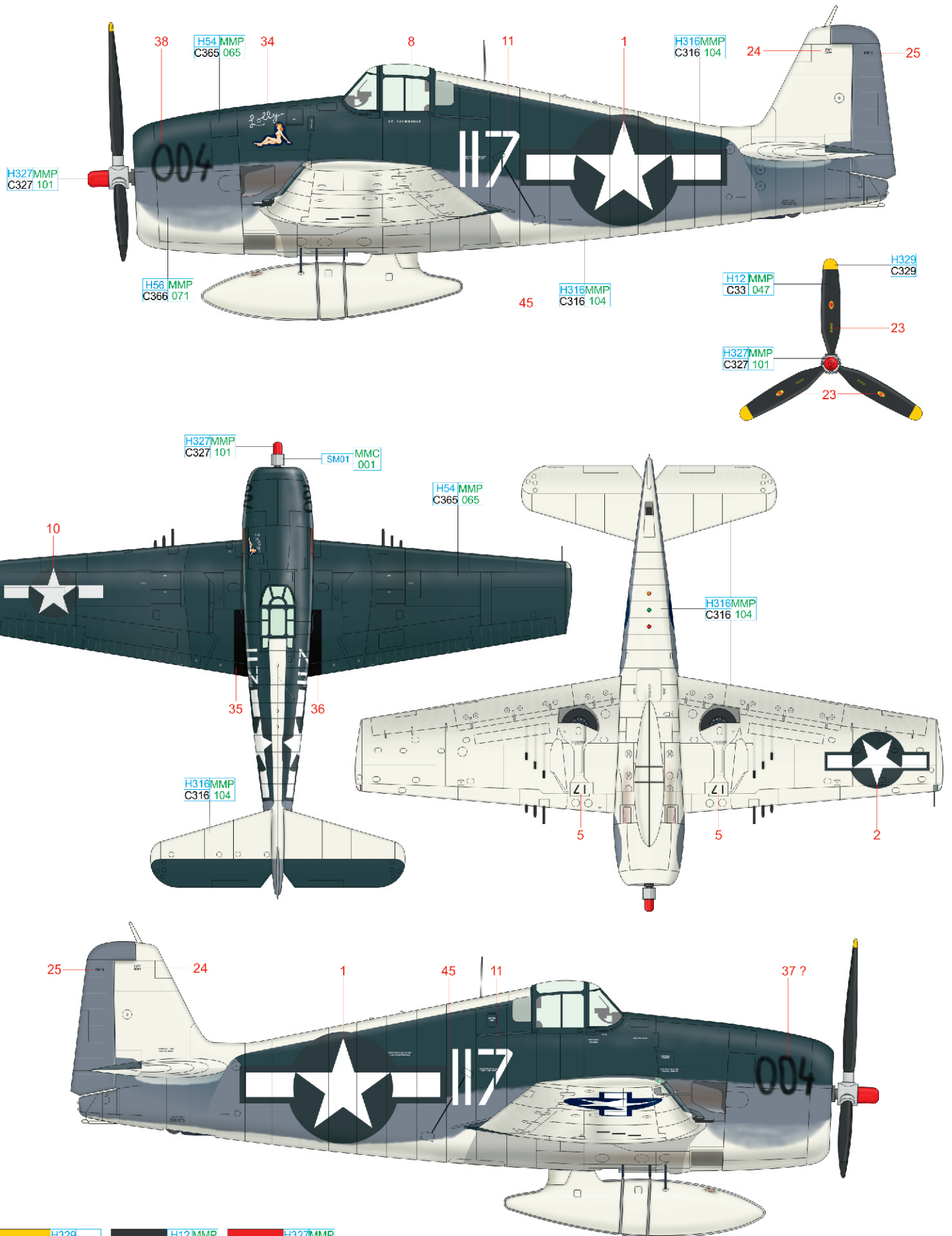
Druhá jednotka s označením VF-8 byla založena 1. června 1943 a pod vedením LCDR. Williama M. Collinse Jr. byla odeslána k výcviku na palubu USS Intrepid, která v té době plula v Karibském moři. Tříbarevná kamufláž, zavedená od 5. ledna 1943 pro stroje používané v Pacifiku, sestávající z barev Nonspecular Sea Blue, Semigloss Sea Blue, Intermediate Blue a Nonspecular White, byla u tohoto stroje provedena mírně odlišně než u ostatních strojů. Výsostné znaky s červeným lemem byly zavedeny k 28. červnu 1943.

YELLOW	H329 C329	BLACK	H12 MMP C33 047
WHITE	H316 MMP C316 104	INTERMEDIATE BLUE	H56 MMP C366 071
SEA BLUE	H54 MMP C365 065	SUPER FINE SILVER	SM01 MMC 001

D Lt. Lochridge, VF-34, ostrov Nissan, 1944

Velmi netypickým markingem – bílým hřbetem trupu a částí ocasních ploch – se pyšnily Hellcaty z VF-34. Neobvyklá je také přítomnost pin-upky, námořní stíhačky je nosily jen velmi zřídka. Na krytu motoru je nastříkané evidenční číslo, používané zřejmě během distribuce strojů od výrobce k jednotkám.

YELLOW	H329 C329	BLACK	H12 MMP C33 047	RED	H327 MMP C327 101
WHITE	H316 MMP C316 104	INTERMEDIATE BLUE	H56 MMP C366 071	SEA BLUE	H54 MMP C365 065
		SUPER FINE SILVER	SM01 MMC 001		

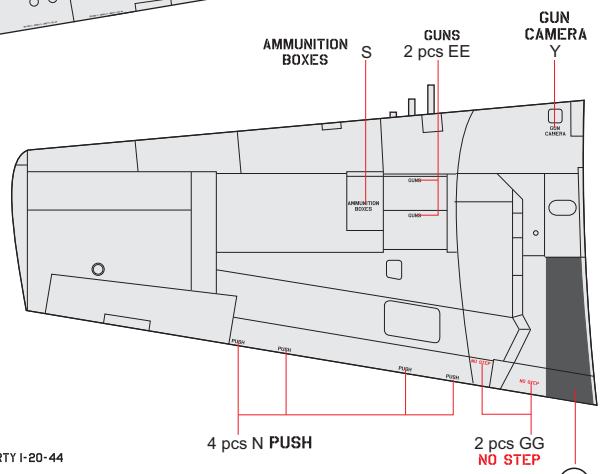
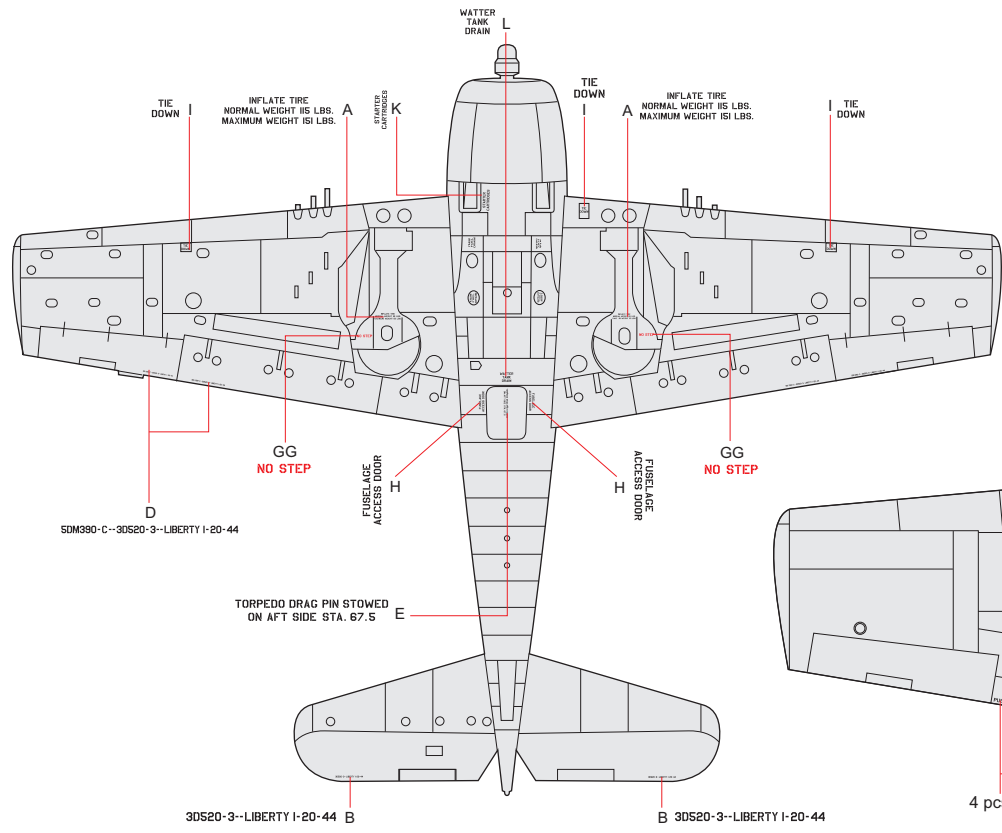
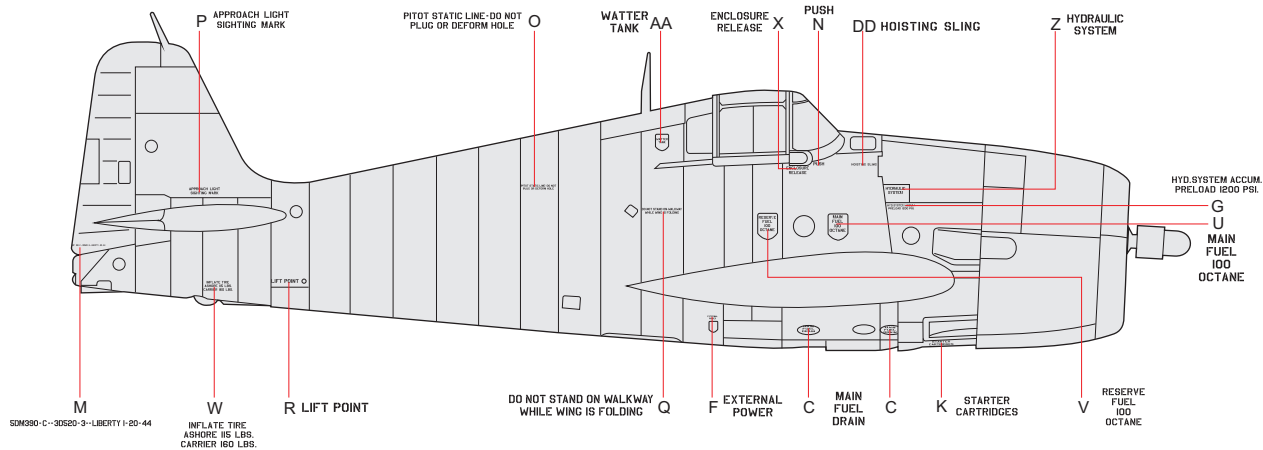
E OTU VF-2, NAS Melbourne, Spojené státy americké, říjen 1944

Naval Air Station Melbourne byla založena 20. října 1942 a první výcvik jednotky OTU VF-2 začal 18. ledna 1943 na strojích F4F Wildcat. Stroje Hellcat začaly k jednotce přicházet počínaje 1. červnem 1943, kompletně nahradily původně používané Wildcaty k 1. říjnu 1944 a jejich počet kolísal mezi 75 – 150 stroji. Během roku 1943 absolvovalo pilotní výcvik na této základně 546 pilotů, od ledna do října 1944 dalších 916 pilotů. Hellcaty této jednotky nesly na přední části motorového krytu výrazný marking v podobě pruhů či jiných geometrických tvarů.

YELLOW	H329 C329	BLACK	H12 MMP C33 047
WHITE	H316 MMP C316 104	INTERMEDIATE BLUE	H56 MMP C366 071
SEA BLUE	H54 MMP C365 065	SUPER FINE SILVER	SM01 MMC 001

13

BLACK H12 MMP C33 047

